

la farda

Revista de Gait

Any XXVII. Núm. 228 - febrer 2006 - Preu 1,80 €

Activitats del mes

CASAL DE JUBILATS

- 23 de febrer: excursió a "Ventdelplà" (sèrie de TV3) Breda-Blanes, srotida a 2/4 de 9 del matí (Preu: 29 €).

XIRUCAIRES

- Dia 12.- Romanyà- Puig d'Arques
- Dia 25 i 26 IGLÚS - ESQUIADA
Es podrà escollir una sola activitat o totes dues.
Per més informació visiteu la pàgina www.xirucaires.org

LA MIRONA

- Dia 2 .- Hip Hop Jam: Escenari Obert (Sala 2 La Bombolla)
- Dia 3 .- La Kinki Beat (Sala 1)
- Dia 4 .- Ass Trio (Sala 2 La Bombolla)
- Dia 5 .- Sessió de ball: Boogie Woogie (Sala 1)

- Dia 9 .- Banc de Proves (Sala 2 La Bombolla)
- Dia 11.- Nit U2: amb Please (Sala 1)
- Dia 16.- John Cale (Velvet Underground) (Sala 1)
- Dia 17.- Cris Juanico (Sala 1)
- Dia 18.- Adler's Appetite (Guns'n'Roses) (Sala 1)

TEATRE DE SALT

Dia 12.- a les 7 de la tarda , Teatre Nacinal de Catalunya Uuuuh! de Gerard Vázquez Direcció de Joan Font
Dia 18.- a les 10 de la nit, Johnny Melville – Non Solum
Dia 24 i 25.- a les 10 de la nit, Sergi López – Non Solum

BIBLIOTECA MASSAGRAN

TALLER D'ESCRITURA CREATIVA AMB LA MARIA MELGUIZO
Dia 23 de ¾ de 7 de la tarda a ¾

de 8, nens i nenes de 6 a 9 anys , cal apuntar-se abans (10 places per sessió)

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL I MACIÀ

Dia 3 a les 6 de la tarda , El Racó dels contes "La corona de Sant Nicolau.
Dia 10 a les 6 de la tarda, Descubrim la Música, audició musical a càrrec de la Natàlia Nadal
Dia 17 a les 6 de la tarda, El Racó dels contes "Va de temporada" amb quim Noguera de Vadecontes
Dia 23 a les 8 del vespre, Club de lectura, comentarem

CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"

Exposició d'aquarel·les "Paisatges i Marines d' A. S. Cano

Les entitats que vulguin incloure les seves activitats en l'Agenda de La Farga, poden fer-les arribar al correu electrònic: farga@viladesalt.org

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Excursions	7
Actualitat	8
La veu del mut	9
Ensenyament	10
Col·laboració	13
Història	17
Notícies	18
Opinió	19
Música	21
Teatre	21
Esports	22
Cultura	23
Gent gran	23
Guia de serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Qüestió de papers

L'Arxiu Nacional de Catalunya és una institució creada el 1980 per la Generalitat amb el propòsit de concentrar en un modern edifici de Sant Cugat del Vallès tota la documentació relativa a les diverses institucions catalanes. Però de fa temps hi ha simbòlicament unes prestatgeries buides que esperen uns valuosos lligalls, els dipositats com un acte de guerra en l'Arxiu de la Guerra Civil de Salamanca, un exercici d'expoli en tota regla. Es tracta de documentació política de la Generalitat republicana, inclosa l'original de l'Estatut d'Autonomia de 1931, i documentació privada de milers de catalans. El que era una qüestió tècnica en l'àmbit de la historiografia i un acte de justícia i reconciliació, la devolució d'aquests papers, i en la qual els historiadors més prestigiosos del món hi estaven plenament d'acord, s'ha convertit durant anys en un motiu de discussió política interminable. Un espectacle lamentable.

Per a molts, a l'interior de les Espanyes encara hi ha vencedors i vençuts. Una ciutat tan culta i refinada com Salamanca, amb una de les universitats europees més velles i prestigioses, ha considerat aquesta petició com un acte més d'insolidaritat. I no només això. Per una part de la població, amb el seu alcalde al capdavant, fet encara més preocupant, la devolució és com perdre la guerra setanta anys després i desmerèixer la conquesta de Catalunya. Ara qui ha perdut els papers és l'alcalde de Salamanca, no només per encoratjar la rebel·lió, sinó per afirmar que algú tornarà un altre dia a Barcelona per recuperar els papers. Un acte menyspreable i denunciabile.

El més trist de tot plegat és que ha calgut un pacte polític per al retorn dels papers. Si el partit del govern no hagués necessitat en el Congrés els vots d'ERC, potser no haurien tornat. En tot cas el PP va necessitar el suport de CIU en la seva primera legislatura i no va acceptar negociar-ne de cap manera la devolució. Abans el PSOE ho havia intentat, però la pressió dels castellans els feu tornar enrera. En definitiva, un estrall monumental que ha durat anys i que només ha aconseguit més enfrontament. Aquí la responsabilitat i la dignitat política dels espanyols ha brillat per la seva absència. I la ferida que ha obert el debat tardarà a cicatritzar. I es que només som espanyols pel que els interessa.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de:

(≡) A C P C
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

ANY XXVII NÚM 228 FEBRER DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
 Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont, Salvador Sunyer, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Fermí Sidera, Ferran Màrquez, Josep Boó, Oriol Pallàs, Ass. Kinbédeball, Carme Garriga, Aida Olivets, Anna Clarà, Cristina Soler, Joan Corominas, Rafel Sala, James McCullough, Joana Ferrer.

PORTADA: Carnerstoltes. Manel Xifra.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
 col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Els ambaixadors dels tres reis

“És una festa per a la mainada, tot i que a vegades els grans ho disfrutem encara més que els petits!”

Nom: Josep Pericot
Edat: 61 anys
De professió: fuster
 Nascut a Quart.
 Resideix a Salt des de fa 33 anys.

A més a més: President de la Comissió de Reis
 Recorregut de la cavalcada: des de la zona esportiva al Joaquim Ruyra, tot el carrer Major fins a la travessia Santa Eugènia, plaça Catalunya, Mossèn Sebastià Puig, Països Catalans pel lateral, Miguel de Cervantes i Àngel Guimerà fins la plaça de la Vila.

Els més entusiastes, per descomptat, però també els més detractors reconeixen que un Nadal sense cartes, fanalets i nens tremolosos esperant per veure l'arribada dels Reis Mags d'Orient no seria el mateix. Tot i la proliferació d'avis barbuts vestits de roig durant els últims anys, la diada de reis segueix sent el cop final del Nadal. Això sí, amb alguns canvis. No fa pas ni un segle que Melcior, Gaspar i Baltassar portaven a la quitxalla fruits secs i llaminadures. Avui,

porten les carrosses plenes de joguines i aparells electrònics.

Sigui com sigui, es tracta del dia de la mainada. Són molts els nens que esperen amb ànsia el moment de veure desfilant aquests tres personatges màgics. Per ells, tot un any d'espera, per als qui fan possible la cavalcada, tot un any de feina. Aquest 2006 la il·lusió de tots ells ha pogut més que la pluja.

- Així, expliqui'm, com va ser que es posés amb això dels Reis?

- Jo havia participat amb els geganters i també en l'organització de les festes del carrer Sant Romà, que és on visc, però en això dels reis m'hi vaig posar a causa d'un dels meus fills. Ell hi col·laborava i un any em va demanar consell sobre com es podia cosir la roba a les carrosses. Jo el vaig estar assessorant i mira, després vaig sortir amb la cavalcada i, al final, m'hi vaig ben involucrar. I ara ja porto 7 cavalcades de reis!

- La feina de la comissió és organitzar la cavalcada, exclusivament, o també s'encarreguen d'altres coses relacionades amb el Nadal?

- Com a comissió fem la cavalcada i l'arribada del patge. Ara, hi ha diferents persones de la comissió que estan implicades amb altres entitats del poble i fan altres activitats.

- I quan comencen a treballar per al dia de reis?

- Aquest any passat vam comen-

çar a treballar-hi el maig. Es va començar molt aviat perquè s'han renovat les tres carrosses dels reis. A banda de les tasques habituals de cada any: cosir algunes robes, canviar bombetes, etc.

- Quantes carrosses formen la cavalcada i on es guarden?

- Tres dels reis, la del patge reial, una per a les joguines, el vehicle que porta l'estrella i el vehicle que porta el fanal. Alguns dels vehicles ens els deixen amics de la Comissió, i les carrosses les guardem al local. Ara mateix ens estem als Països Catalans, gairebé enfront del pavelló, amb el grup de piragüistes. Estem a l'espera, però, d'un local una mica més gran perquè la veritat és que aquest ens queda una mica just. Pensa que cada carrossa fa més de 5 metres i és molt difícil de fer-les girar i de treballar-hi si no tens un bon espai.

- Per Nadal hi ha dos tipus de persones, les que fan vacances i les que treballen encara més que la resta de l'any. Vostès són d'aquests segons, oi?

- L'apretada final es fa els últims dies, és clar. De tota manera, aquest any ja ho dúiem bastant bé perquè havíem treballat de valent. Pensa que s'han fet les tres carrosses dels reis noves, s'ha modificat una altra plataforma més petita i també s'ha renovat la roba de la gent que va a les carrosses dels reis. I en canvi, malgrat tot, no ha estat gens lluït, per la pluja... Per l'any que ve tindrem estrella de Betlem nova i també el fanal. I a veure si hi ha més sort!

- Té raó, que va ploure per Reis...

- També havíem modificat el sistema de música però tampoc no es va poder apreciar el resultat a causa del temps. Normalment hi ha la banda del Rec a davant i la banda dels Diables a darrera; i al mig, una furgoneta amb música. Aquest any, però, havíem aconseguit crear un sistema de ràdio que controlava la música dels altaveus de 5 vehicles diferents. Així, la mateixa cançó es podia sentir al llarg de tota la cavalcada. No ha estat lluït, però, per la pluja.

- Quins desperfectes pot ocasionar la pluja?

- Sobretot a les robes. Cal treure la roba i les moquetes de les carrosses perquè si es queda penjada a les plataformes es impossible que s'eixugui i es faria malbé. A més a més, com que damunt el ferro de les carrosses hi ha fusta, aquesta també es podria malmetre. I bé, les persones que hi participem, que si ens mullem una mica no passa res, però si no para de ploure, amb la fred de gener...!

-Quanta gent es necessita per fer la cavalcada? Quanta gent són de la Comissió i quants voluntaris per al dia 5 de gener?

- A la Comissió som 12. D'aquests, hi ha qui porta els números, hi ha qui cus la roba, hi ha els que ens dediquen més al treball manual d'arranjar els vehicles, que devem ser uns 8. Entre uns i altres ens ho anem fent. El dia de la cavalcada, evidentment, som molta més gent. Aquest any érem uns 170.

-Com s'hi apunten aquests voluntaris?

-El mes de desembre la gent es pot anar a apuntar de voluntari al Departament de Cultura de l'Ajuntament o a l'Estació Jove. La Comissió fa uns fulls d'inscripció i allà

es pot apuntar tothom qui vulgui, sempre que tingui 14 anys fets. La veritat és que molta gent que col·labora un any, sol repetir. Sobretot la gent més gran. Els adolescents vénen un parell d'anys, aleshores desapareixen, després tornen...

-I val la pena tot aquest esforç, què és el que motiva a fer tota aquesta activitat només per un parell d'hores?

-Veure la mainada felixos. I de fet, la mainada sempre estan contents. Les crítiques vénen més dels grans. Per si tires més caramels o menys, si has posat això o allò altre...

-I què és el que més maldecaps els dona?

-La veritat és que el nostre camp de batalla de cada any es mirar de contenir la mainada que, pels caramels, ens va seguint al costat durant tot el camí i que hi ha moments que gairebé se't posen sota les carrosses. Bé, mainada i a vegades no tan mainada. Tot i que hem tingut l'ajuda de la policia, la veritat és que cada any ens passa el mateix. Aquí i també sé que a d'altres pobles es troben amb el mateix. I és perillós tant per ells com per nosal-

tres. Aquest any hem reduït les persones que tiren caramels des de les carrosses i hem augmentat les que els donen de mà a mà. El resultat no el tenim gaire clar perquè el temps ho va complicar tot. Es fa difícil de valorar.

-Quants caramels es reparteixen aquest dia?

-Aquest any havíem comprat 500 quilos de caramels i de les entitats bancàries del poble en vam recollir uns 120. Així que s'han repartit uns 620 quilos de caramels.

-I a vostè què li han portat els reis? O estan tant farts de reis i regals que no ho celebren a casa?

-Sí, sempre hi ha algun detall, però és un dia per als petits de la casa. És una festa per a la mainada, tot i que a vegades els grans ho disfruten encara més que els petits!

Agnès Cabezas Horno

Les temperatures hivernals baixes i glaçades que arrossegàvem des de feia dies no va ser motiu i excusa pels matiners i decidits quaranta-sis excursionistes, de portar a terme la sortida mensual i d'endinsar-nos en el recorregut per les diferents comarques catalanes, fins arribar a prop de la població de Vimbodí, on, envoltat d'un paratge de gran bellesa, queda ubicat el reial monestir de Santa Maria de Poblet, considerat entre els conjunts monàstics més importants d'Europa i declarat Patrimoni de la Humanitat.

Quina nova informació respecte a aquest aposentat monestir us puc donar que no sapigüeu? La majoria dels lectors d'aquest article han estat en el lloc mencionat altres vegades, però un servidor, deixant a part les formalitats, té un petit deure amb tots vosaltres i vol complir-lo: fer un senzill resum del captat i escoltat per boca d'un expert assessor que ens va acompanyar durant una hora llarga, parlant dels costums, vida, obres dels monjos i breu història del monestir.

Primera visita del grup d'excursionistes al museu, d'una duració de pocs minuts, i esperant la companyia del guia a l'hora prevista per fer el recorregut pels diferents llocs del monestir. Aquest conjunt monàstic, segons les explicacions, fou aixecat els segles XII i XVIII i ha estat restaurat modernament. Fem un llarg passeig per les dependències més antigues del monestir, on feien vida anys en-

rere els monjos cistercencs, com la cuina, el calefactori, el locutori de conversos, i ens explica com treballaven en el celler per l'elaboració del vi propi, fruit de les seves ben cuidades terres de raïms, on es troba l'antiga premsa, semals i grans bótes per emmagatzemar-ho. El menjador on prenen l'àpat de monjo, acompanyats per la lectura de la vida, els fets i obres del fundador d'aquesta obra. Continuant el recorregut fins arribar a la gran sala dels antics dormitoris, austera i freda. Avui en dia, disposen de mitjans més moderns i tecnològics, d'acord amb el segle que vivim (Internet, ordinadors, etc.), i una extensa biblioteca de milers de llibres, ja que molts dels antics varen ser cremats, igual que una significativa bona part dels recintes, arrancant les pedres de les parets, degut a l'abandonament forçat durant quasi cent anys, en què es va trobar aquest monestir, per la llei dictada, aproximadament per l'any 1835, pel senyor Mendizábal, d'origen jueu, polític i ministre d'hisenda, de la desamortització dels béns de l'església, provocant aquest saqueig i destrucció que es perllongarà fins a l'any 1930, quan es tornen de nou a iniciar les obres de restauració, i deu anys més tard el retorn definitiu dels monjos cistercencs.

Menció a part mereix l'església, de planta basilical i tres naus separades per pilars cruciformes. La capçalera té un absis central i un deambulatori amb cinc capelles.

En el presbiteri podem observar un magnífic retaule d'alabastre, en un dels laterals apreciem les tombes on són enterrats els reis Jaume I, Pere III i Ferran I, amb les seves mullers, una es deia Elionor, i el nostre pensament connecta aquest nom amb la petita princesa nascuda fa dies i futura reina dels nostres néts, sempre i quan es posin d'acord els polítics d'aquest país en la redacció dels Nous Estatuts.

A l'altre lateral, descansen

els reis Alfons I, Joan I i Joan II. Com podeu apreciar, sembla el petit panteó de l'Escorial, ja que en altres indrets de l'església hi ha les tombes d'Alfons IV i de Martí I l'Humà. Va comentar el guia que molts nuvis vénen casar-se al monestir de Poblet, degut al seu temple tan majestuós i acollidor.

Un servidor, com a anècdota, us vol comentar que es va quedar amb la recança de no haver pogut saludar el seu amic de Figueres, el frare Marc Vallés, no va ser localitzable en aquells moments, i l'autocar a l'hora convinguda havia de continuar la seva ruta, que ens portaria a Cambrils a dinar al gran bufet lliure, on els nostres excursionistes, si tenen gana, poden triar el que volen, degut a la gran variació de plats combinats. A la tarda, després de dinar, visita a la fàbrica de Vermut Eizaguirre. Visita curta guiada per un encarregat, que ens va parlar durant una estona, de l'elaboració d'aquesta beguda, i fent compres qui va voler. Tornada cap a casa, ja que queda molt de trajecte a recórrer, esperant de no trobar retencions ni accidents. Amics excursionistes, fins a la propera, que queda anunciada en el tauler de Casal, i recomanarvos que us abrigueu molt bé per combatre la grip i la fred siberiana. Perdó, al frare Marc Vallés li enviaren una revista de la Farga, perquè ens recordi en las seves pregàries.

Ferran Márquez i Morgade

Els reis són els pares

El naixement de la infanta Elionor, filla dels prínceps de Girona (i coprínceps d'Astúries, a mitges amb Fernando Alonso) i néta de Joan Carles I de Borbó, amb qui l'últim dictador espanyol va decidir donar continuïtat a la cadena successòria que vam començar a arrossegar els catalans a partir de Felip V de Castella (i IV d'Aragó), ha auspicat

dues línies de debat: d'una banda, en el cas hipotètic que la infanta no tingués cap germanet, caldria retocar la Constitució per tal que pogués ocupar el

tron del Regne d'Espanya una dona, circumstància que no es dona des d'Isabel II, i que tampoc no preveu la carta magna espanyola. I és clar, els unionistes espanyols, abonats a la sacrosanta Constitució com a columna vertebral del seu immobilista argumentari, temen que aquesta possible modificació pugui obrir la caixa dels trons, i que tot darrera vinguin els exigents reformistes de diferent mena —els autonomistes i/o nacionalistes perifèrics entre els més emprenyadors— que reclamen els retocs necessaris del gran mastodont legislatiu per adaptar-lo als nous temps.

L'altra qüestió, no menys interessant, que ha suscitat l'aparició de la pubilla reial és la de la naturalesa hereditària de la monarquia: ¿Com pot ser -hem sentit que s'exclamaven opinadors i gaselliters de diferent signe i des de diferents mitjans— que en ple segle XXI perduri una antigalla com aquesta!? Com es menja, que una democràcia, on els càrrecs són elegits per la majoria sobirana del poble, tingui al capdamunt, més sobirà que ningú, un personatge que ningú no ha triat (i per més inri designat pel dictador que ho va deixar tot lligat

i ben lligat), i que a més es perpetuarà en aquest lloc de privilegi en la persona del seu fill, i després d'aquest en el seu nét (o néta), i així successivament? “Jo vull ser rei!”, canten amb ironia Els Pets, i són moltes, nombrosíssimes, les veus que els fan la tornada: “És clar, així qualsevol...”

I bé, el sistema sembla injust, efectivament. ¿Però que no és així com funcionen les coses, fora de la política, en la vida normal de cada dia: en el sistema hereditari convencional, del qual la monarquia no és sinó una extensió, per bé que portada al paroxisme? Cada casa és un món, i en aquests petits regnes que són la família impera exactament el mateix sistema hereditari que els republicans i tota la gent progressista en general troben tan desfasat com a règim polític d'un país (que vindria a ser “una gran família”, simètricament). Potser no s'haurien de queixar tant, doncs.

En canvi, potser seria més lògic que defensessin, també per a la vida privada de les persones, un règim hereditari menys “monàrquic” i més “republicà”: una societat on el dret a heretar fos universal, que l'herència fos un Dret de l'home (“*res publica*”), i no pas un privilegi proporcionat per l'atzar del naixement. Una societat on heretessin no només els fills de papà, sinó tots els joves, pel simple fet d'haver nascut ciutadans, de ser membres de la societat.

Abans, però, caldria fer una petita *Revolució francesa*, en el nostre paisatge mental, i “decapitar el rei” de la casa, per poder instaurar una societat sense classes, i sense càrregues, on tothom heretés de la “*Re-publica*” i on tothom es pogués guanyar la

vida sense límits, a canvi de pagar un sol impost, al final de la vida, per poder mantenir plena la bossa comuna, la “*res pública*”, i mantenir així el dret a heretar dels nous ciutadans...

De moment, pel mes de gener de l'any que ve -i els que segueixen- ja tinc redactada la carta als

Reis d'Orient, on només demano una cosa: que ens portin una República ben bufona, però no una república qualsevol, sinó la millor de l'aparador: una República d'Hereus, on tinguin dret a heretar tots els ciutadans (i ciutadanes), pel sol fet de ser fills de la República, i no solament els fills dels Reis.

Fermí Sidera Riera

la veu del mut

Carnestoltes

Les festes de Carnaval originàriament tenien la finalitat de celebrar 3 dies de festa abans del dimecres de Cendra, data en què comença la quaresma i el període d'abstinència de la carn. De totes maneres aquesta interpretació religiosa no està d'acord amb la realitat de les celebracions portades a terme pel poble.

En un principi, els dies de carnaval eren dies de sàtira, festa i excessos, per allunyar-se de la realitat. Fins al segle XV no es varen començar a celebrar les festes de Carnaval tal i com ara les coneixem, amb disfresses, música, ball i xerinola, en un principi celebrades d'aquesta forma per la burgesia, varen passar tot seguit a ser celebrades pel poble i a ser introduïdes al món rural. Per la força que tenen aquestes celebracions han arribat a ser prohibides en segons quines èpoques, però sortosament nosaltres podem plantejar-nos tenir unes festes de carnaval molt esbojarrades.

És per aquesta raó que des de la Coordinadora d'Entitats Culturals de Salt, estem treballant des de fa cinc anys perquè així sigui i perquè Salt pugui celebrar cada vegada més el Carnaval. Aquestes festes ens envolten des de la Costa Brava fins a Rio de Janeiro, tot passant per Tenerife.

Ja ho sabem tots, per Carnaval tot s'hi val i per això us emplacem que us disfresseu i participeu del Carnaval de la nostra vila, que compta amb els següents actes:
Diumenge 26 de febrer, a les 11 del matí: rua i espectacle infantil.

Dissabte 4 de març, a les 6 de la tarda: rua de carneslotes (prèvia inscripció) i a les 11 de la nit, ball a la Mirona
Per informació sobre inscripcions, passeu per l'Ajuntament, al Departament de Cultura.

Associació Kinbédeball

DIUMENGE 26 DE FEBRER
-11 del matí : cercavila i espectacle infantil

DISSABTE 4 DE MARÇ
-6 de la tarda : rua de carnaval
-11 del vespre : ball a la Mirona

ORGANITZA : COORDINADORA D'ENTITATS CULTURALS
COL.LABORA : AJUNTAMENT DE SALT

El passat 17 d'octubre de 2005, el Ple de l'Ajuntament de Salt, reunit en sessió ordinària, va acordar per unanimitat adherir-se al projecte "Apadrinem escultures" dels Amics de la Unesco de Girona i animar els Centres Educatius de la vila de Salt a participar en aquesta important tasca. Aquest acord d'adhesió suposa una bona notícia i marca una fita important en la voluntat de voler donar a conèixer i dignificar

una part important del nostre patrimoni artístic urbà, compost per més de vint escultures que humanitzen diversos espais públics, i que fins ara potser no han rebut del tot l'atenció, la cura i el reconeixement que es mereixen.

Així doncs, cap a finals d'octubre els diversos centres docents de Salt van rebre una carta de l'ajuntament amb la comunicació de l'acord del Ple i amb un breu resum dels objectius específics que caracteritzen el projecte "Apadrinem Escultures".

Però per a una bona part dels mestres i educadors que no coneixien prèviament la proposta, aquest breu comunicat va generar tot un seguit d'interrogants, al no adjuntar-se cap mena d'orientació o concreció que explicités la forma de desenvolupar el projecte, el calendari d'aplicació de les diverses fases, la data de l'acte institucional d'apadrinament i el com formular els compromisos envers les diferents escultures, ...

El que més sorprèn és que tot i demanar l'activa participació de mestres i alumnes, no s'aporta cap oferta de recursos educatius,

ni de tipus material, ni humans ni econòmics (publicació d'articles i treballs de recerca sobre el tema; xerrades explicatives, converses amb escultors saltencs, visites guiades per conèixer les escultures, elaboració de dossiers i materials de treball per als alumnes, ...), que contribueixin a fer més fàcil i engrescadora la tasca de recerca d'informació, i demostrin alhora la implicació real i compromesa del consistori en el projecte.

Cal esmentar, però, que, des del passat curs 2004-05, de forma espontània, per expressa voluntat dels docents i sense comptar amb cap suport institucional, el projecte "Apadrinem Escultures" es va començar a desenvolupar al CEIP Silvestre Santaló, on l'equip docent va decidir programar tot un seguit d'activitats pedagògiques prèvies a l'Apadrinament de quatre escultures, una per cada cicle educatiu:

Educació Infantil : "Tortuga, tortuga", de Pep Camps

Cicle Inicial: " Homenatge a la família treballadora", de Lluís Molins
Cicle Mitjà : " Les llúdrigues", de Lluís Mateu

Cicle Superior: " La cúpula invertida", de Jaume Admetlla

I a inicis d'aquest curs escolar, el claustre del CEIP El Pla de Salt va acordar adherir-se a aquest projecte de sensibilització artística i conscienciació ciutadana, tot iniciant a nivell de Cicle Inicial la descoberta, observació... i posterior apadrinament d'algunes obres escultòriques del seu entorn més proper, com: "Murroa", de Jordi Gispert; "Tortuga, tortuga", de Pep Camps; "Les Loles", de Josep Mª Coromines, i les dues noves escultures de l'Espai Gironès (encara sense nom) que es troben ubicades a la plaça d'aquest centre comercial.

El Ceip La Farga també té previst durant aquest curs realitzar diverses

activitats d'apropament i valoració de les escultures urbanes, que es desenvoluparan amb alumnes d'Educació Infantil i primer cicle d'Educació Primària

Segurament que a hores d'ara, molts ciutadans de Salt no relacionats directament amb el món educatiu encara es deuen preguntar: I en què consisteix " Apadrinem escultures"? Doncs es tracta d'un projecte proposat pel Club d'Amics de la Unesco de Girona, que està adreçat a tota la comunitat educativa i es va començar a aplicar durant el curs 2001-02 en alguns centres docents de Girona i més tard a Sarrià de Ter. Com a objectiu primordial cerca l'apropament dels més joves al parc escultòric urbà, per tal de realitzar-ne la descoberta, facilitar el seu coneixement i així arribar-lo a estimar, valorar i prendre mesures per contribuir a la seva cura i protecció.

Per fomentar la responsabilitat i real implicació dels alumnes en el projecte, s'elaboren i signen uns compromisos envers l'escultura, que s'hauran de portar a terme mentre duri el període en el qual es converteixen en els seus parrins o protectors.

Aquest projecte es pot treballar de forma interdisciplinària a partir de les àrees de Medi natural, Medi social, Educació visual i Plàstica, Llengua, ... I planteja tot un seguit d'activitats diverses i engrescadores, que conviden els infants i els mestres a fer una nova mirada al seu entorn més immediat per tal d'observar, dibuixar, explorar sensorialment i fer un estudi a fons d'una o diverses escultures que per la seva temàtica o proximitat al centre resultin interessants, i alho-

ra permetin compartir el projecte amb altres centres que també l'estiguin treballant.

Els objectius bàsics que es pretenen assolir són els següents:

- Fer conèixer a infants i joves el parc escultòric de la vila perquè el valorin i no el malmetin.
- Aprofitar didàcticament els coneixements històrics, geogràfics, ètics, artístics, estètics, ... que es deriven de l'estudi de les escultures.
- Inventariar el parc escultòric urbà des d'un vessant pedagògic i de ciutadania.
- Constatar sobre el terreny i valorar amb esperit crític l'estat de les escultures.
- Responsabilitzar directament els ciutadans d'una part del patrimoni públic.
- Introduir al món de l'Art, tot potenciant, la fantasia, la creativitat i la màgia de la transformació dels materials...
- Establir lligams entre ciutat i patrimoni; història i ciutadania; artistes i vianants.
- Sensibilitzar els ciutadans del seu paper protector i transformador de la ciutat.

- Agermanar diversos centres docents en un mateix projecte, tot recollint les seves propostes relacionades amb les manifestacions artístiques als carrers i als barris.

Els diversos centres que ja hem decidit adherir-nos al projecte estem elaborant els nostres propis materials i recursos, i planegem de forma lúdica la descoberta del parc escultòric del nostre poble, amb la ferma convicció que aconseguirem desvetllar la sensibilitat, el gust estètic i el sentit crític dels nens i nenes.

Les obres escultòriques que s'han seleccionat, ho han estat en funció del grau de motivació i possibilitats que oferien per realitzar un estudi a fons o un treball global, que pogués generar una proposta engrescadora, rica, diversa i adequada per poder ser treballada pels infants dels diversos cicles. També s'ha valorat el fet que els artistes que les han realitzat o dissenyat visquessin a Salt o fossin persones accessibles i properes,

amb les quals es pogués establir una fàcil comunicació (per poder-los entrevistar, convidar a l'escola, visitar el seu taller....) i així treballar de forma conjunta tant l'artista com la seva obra.

I ja per acabar només voldria, per una banda, convidar tots els centres docents de Salt, que ho consi-

derin interessant, a adherir-se al projecte "Apadrinem escultures"; i per l'altra, sol·licitar al nostre ajuntament que el difongui i es deixi seduir a fons per aquesta proposta didàctica (que ajudarà a formar ciutadans responsables, tot oferint a la comunitat educativa aquells recursos necessaris per poder-la aplicar de forma digne i coherent).

I sobretot és hora ja de sensibilitzar-se i començar a participar en el joc de complicitats que cal establir durant el desenvolupament del projecte, sense oblidar-se de contestar les cartes (que molts nens i nenes ja han fet arribar als màxims responsables locals), per tal de suggerir o sol·licitar que s'apliquin millores per mantenir net, ben conservat i senyalitzat el nombrós parc escultòric de Salt, que constitueix i ha de seguir constituint un valuós patrimoni per a tots els ciutadans i ciutadanes .

Carme Garriga i Verdaguer

(Membre dels Amics de la Unesco de Girona i mestra del CEIP El Pla de Salt)

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

Avui, dia dotze de desembre ha vingut l'Ahmed Ghazali, la seva dona, la Mireia Estrada i el seu fill, l'Elies, a la classe de socials de 2n d'ESO de l'IES Salvador Espriu.

L'Ahmed i la Mireia ens han explicat una mica la història dels immigrants i emigrants d'Àfrica i en què s'ha basat per a fer l'obra de teatre, "Tumbuctú, 52 dies en camell" i que es va estrenar per primera vegada, el mes passat al Teatre de Salt.

Abans, s'havia de creuar el desert del Sàhara pel comerç. Amb el que més es comerciava era amb or, sal i esclaus.

L'or es trobava a la conca del Níger, d'on sortien rutes cap al nord.

El tràfic d'esclaus transsaharià va ser molt important per l'economia, i hi va haver entre dotze i divuit milions de víctimes en aquest tràfic, ja que s'havia de travessar el desert de 3000 quilòmetres, sense gairebé aigua.

Ara, al desert del Sàhara s'hi practiquen moltes activitats, com per exemple el Rally París Dakar, el Turisme...

Hi ha fronteres a cada separació de territoris...

L'Ahmed es va inspirar per fer l'obra, en que abans, als països del nord d'Àfrica tenien el costum de que un home es posava al mig d'una plaça i la gent s'anava col·locant en rodona al seu voltant. L'Ahmed volia que la història es basés en això, però amb un canvi, la història no l'explicaria una persona, sinó una altra cosa.

Va decidir que un cartell del sud del Marroc explicaria el seu testimoni i les seves memòries, ja que ha vist des del comerç subsaharià fins al Dakar, els safaris..., és per tant el testimoni de 2000 anys d'història.

També ens han explicat que van tenir una experiència que els va impactar molt:

Un jove de Tumbuctú els va dir que els seus avantpassats eren de Toledo.

Hores més tard, es van trobar a Ismael Diadé, descendent de l'Ali

benZiyad.

L'Alí, a mitjans del segle XV va ser segrestat, venut a Marràqueix, transportat a l'Islam, on va passar de ser esclau a ser cap dels soldats. Va lluitar amb els guerrers de Shangai i s'hi va quedar a viure. I és un bon exemple de la diversitat d'arrels culturals del món actual, doncs els avantpassats d'Ismael Diadé eren de Toledo i van fer el camí cap al sud portant la cultura vostra a les terres d'Àfrica. Al revés del que passa actualment.

Aquesta xerrada ens ha agradat molt, tots estàvem molt atents.

Ens ha semblat curios, ja que nosaltres no en sabem gaire de les

situacions de l'Àfrica.

Ara hem conegut la difícil situació que travessen els immigrants subsaharians que intenten arribar a Europa per aconseguir una vida millor.

Aida Olivets Martines,
IES Salvador Espriu 2n eso.

BIOGRAFIA D'AHMED GHAZALI

Va néixer a Casablanca al 1965. Visqué al Rabat fins als 23 anys. Va estudiar ingenieria superior al Marroc, a França i a Canadà, on tingué l'oportunitat de viatjar a Mali. Finalment viu i ha format una família a Barcelona.

La seva primera obra va ser, Le mouton et la baleine, seguit de, Traversées, i finalment, Tumbuctú, 52 dies en camell.

Inshallah! Així ho espero!

Entre números, gràfiques i fórmules obro el calaix. Costa d'obrir. Fa temps que no respira. Guarda records com a bon amic, entre ells el meu diari. Fa olor de maduixa. El fullejo i trobo dues pàgines blanques; les altres, plenes de lletres que esperen ser llegides i rellegides per tornar a viure records.

Escric la data 31 de desembre de 2005. Buff!!... Aquesta data pesa, un any nou s'acosta, un de vell es retira amb cautela sense deixar de ser present.

"Després de 365 dies, toca fer recompte del millor i del pitjor d'aquest any", faig una pausa, miro les fotos, els escrits i els papers, que penjats a la paret m'acompanyen mentre estudio. Torno a agafar els objectes amb el nom de les sortides nocturnes, aquells que em recorden frases, fets, experiències,... Després de recordar amb nostàlgia allò que m'ha fet vibrar per bé o per mal, reprenc el meu escrit. "el millor,

buff... aquest any he canviat, sóc diferent... no penso ni actuo igual... potser més impulsiva, menys capficada... dependent de les situacions, del moment, de l'ambient, de les persones... un sol instant pot capgirar-ho tot. Paraules, fets, mirades..."

Gràcies diari. Aquest full amb blanc m'ajuda a buidar la ment i pensar en allò que he fet o que no he fet. "El pitjor... potser ser massa llençada en alguns moments, massa vergonyosa en altres... Què he perdut? Què he guanyat?..."

Cada any és diferent, i no sé si és perquè em faig gran. Cada un

canvia el meu món. Un altre any.. més preocupacions, més pensaments, més decisions, més inseguretats... El 2006... noves oportunitats? Tinc amb qui compartir-les...

Anna Clarà & Cristina Soler

Dóna una vida nova als envasos

8 cassetes de cereals = 1 litre
88 llaunes = 1 litre
1 ampolla de vidre = 3 pots de vidre

RECICLA

Talpe que tots els envasos que es reciclen s'utilitzen per fabricar nous materials i productes? No. Amb 88 llaunes es pot fabricar una llauna, amb 8 cassetes de cereals, amb un nou litre i amb una ampolla de vidre es fabrica 3 pots de vidre. El que és bo de dir és que, per fer-ho possible, hem de fer de separar els envasos i depositar-los al seu contenidor corresponent de reciclatge selectiu. Per això, la terra canvia el seu color.

AL BLAU	AL GROC	AL VERD
Cistres i cistres Cistres tipus de paper Cistres de cartró plaigües	Envasos i bosses de plàstic Envasos de metall Envasos tipus btl	Ampolles i envasos de vidre Altres pots (sense tap ni cap)

Eren tres quarts de nou i no hi havia massa feina. Els telèfons havien emmudit. En Marc va trobar en Joan Carles assegut a l'ordinador i s'adonà que estava en una pàgina d'allò més entretinguda. Feia estona que estava connectat a Internet i acabava de baixar-se unes fotos d'allò més exclusives. Ara convidava en Marc a participar en un xat concorregut. Amb el nom de Janus van entrar a formar part d'una llarga llista de navegants anònims que debatien amb entusiasme.

La conversa girava a l'entorn de la notícia d'un gos que feia dies que, sense deixar de somicar, no es movia del cementiri, jagut davant del nínxol de la seva difunta mestressa. Allò era estimació de veritat. Era amor a canvi de res. En Joan Carles intervenia opinant que alguns animals tenien l'ànima més pura i sensible que moltes persones. Una tertuliana que es feia anomenar Linda corroborava

cada una de les seves paraules i afegia més llenya al foc insinuant que l'amor entre els éssers humans sempre és condicionat. Mai és autènticament de franc, perquè en el fons tots esperem alguna cosa a canvi. De sobte la Linda va sol·licitar un privat als dos companys.

-¿Què fem, Marc? -en Joan Carles estava desconcertat per la petició.

-Accepta, home! -va indicar-li en Marc tot animat-. No sembla que sigui perillosa.

Però la Linda va canviar de registre per ensenyar les dents. Va demanar a Janus que s'identifiqués, és a dir, si era mascle o femella, l'edat, el seu estat civil, la procedència, i aquestes coses. Aleshores en Marc va agafar el timó. S'apoderà del teclat i es féu passar, davant la cara d'estupefacció d'en Joan Carles, per una formosa flor amb edat de merèixer que buscava precisament allò, una veritable història d'amor.

- Tinc trenta-dos anys i estic casada -seguia la Linda-. Va ser un error monumental. El meu home és un sant però no l'estimo. Fa temps que quan dormim junts no sento res. Però no ens divorciem perquè hi ha una criatura pel mig. Si li trec la filla el mato. Em vaig casar per despit, perquè el noi que m'agradava de la nostra colla va rebutjar-me per una de les meves amigues. Fins i tot vaig convidar tota la colla al casori. I el meu càstig és aquesta cadena perpètua.

- Està bé que reconeguis els teus errors -li escrivia en Marc-. Però no deixis de viure. Ni tu ni el teu

marit, que potser es mereix més sinceritat. Esteu a temps de començar de nou. Tothom té dret a una segona oportunitat. I un fill mai és un error.

- Això és el que penso. Ara sé millor qui sóc, em considero més bona persona. Ho vull intentar de nou. ¿Què et sembla si ens coneixem un xic més?

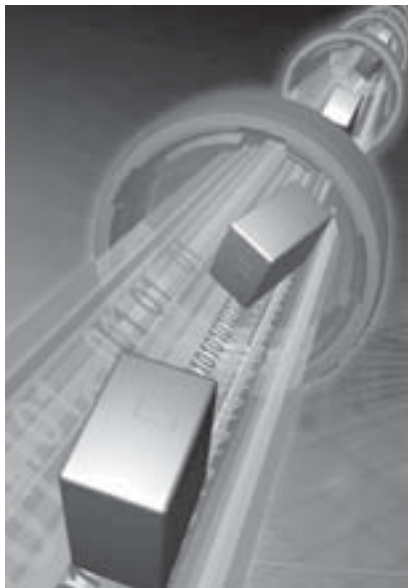
En Marc i en Joan Carles quedaren bloquejats. En Marc va apuntar que potser ja n'hi havia prou d'aquella història i que per res del món volia fer mal a la desconeguda. Volia acomiadar-se educadament i agrair-li aquella xerrada tan franca. Però no va tenir temps. La Linda estava descarregant la seva foto i demanava el mateix, que Janus mostrés el seu aspecte.

- Ara hem d'esperar -va fer en Joan Carles-. ¿No tens curiositat per saber com és? Potser està prou bona, la col·lega!

- Hem d'acabar amb això ! Ens hi farem mal ! -protestava en Marc. Però a poc a poc a la pantalla de l'ordinador va anar apareixent un rostre que a mesura que es perfilava paralitzava els dos xicots. Aquella cara els era més que familiar.

Immediatament en Marc va tancar instintivament l'ordinador, sense miraments. La pantalla es va ennegrir i en Joan Carles quedà abatut i pensatiu, amb la mirada clavada en aquella foscor, absorbt en la natura de la seva pròpia i estimada esposa.

Joan Corominas

Com tu, sabem que la millor inversió és la que fem en educació

Per això, ja hem construït 120 escoles i instituts nous. Amb 4.200 professores i professors més. A més a més, estem modernitzant i ampliant les especialitats de la formació professional. Acostant les noves tecnologies a les aules. Impulsant l'aprenentatge d'idiomes. I creant 30.000 noves places públiques de llars d'infants. Com tu, volem una educació de qualitat.

Generalitat de Catalunya

El País Valencià estava poblat pels musulmans des del segle VIII. Quan el califat de Còrdova es va desintegrar, en aquesta zona es van constituir dos regnes de taifes, València i Dènia. Eren territoris socioeconòmicament pròspers, amb una agricultura i una indústria artesanal desenvolupades. Gràcies a la construcció d'una àmplia xarxa de regadius, l'horta (els cítrics) i els cereals (l'arròs) es conreaven exitosament i la producció de teixits de seda i de ceràmica es coneixien arreu del Mediterrani. Eren precisament aquestes riqueses el que ambicionaven els regnes cristians. En el segle XIII comença una època d'expansió política i econòmica pels catalans, caracteritzada per la personalitat d'un gran rei, Jaume I el Conqueridor, i un regnat extraordinàriament llarg, en el qual el país experimenta un creixement econòmic i demogràfic important. La conquesta del regne de València fou una obra conjunta de catalans i aragonesos, i segons els tractats amb els castellans aquella era una zona d'influència de la Corona d'Aragó. Aquells ja hi havien fet algunes incursions i era qüestió de no deixar-se prendre el botí. Entre 1232 i 1235 s'ocupà la zona nord i fou iniciativa de la noblesa aragonesa. S'ocupà Morella, Peníscola i Castelló, i la població musulmana fugí cap al sud. Les ordres militars i la noblesa aragonesa repoblaren el territori configurant extensos dominis. De 1236 a 1238 Jaume I ocupà la ciutat de València, després d'un mític setge de cinc mesos. Ara la repoblació fou molt repartida, amb predomini de la petita propietat, realitzada per catalans en les zones litorals, sobretot provinents de Lleida, i per aragonesos en la seva part interior. Ara els musulmans van pactar capitulacions i es quedaren sotmesos a la terra. La conquesta del sud, del regne de Dènia, fou entre 1239 i 1245. De moment els sarraïns tampoc fugiren, tot i que més tard foren expulsats al revoltar-se. Per evitar

conflictes, Jaume I no incorporà totes aquestes terres ni a Catalunya ni a Aragó, sinó que va constituir un nou regne, el de València, que es convertiria en el tercer de la Corona, amb Corts i constitucions

pròpies. Aquest és l'origen de l'especificitat política i lingüística valenciana i la base de les seves relacions, sovint conflictives, amb els catalans.

J.C.L.

Comença el 2006
fent esport

T' ho posem fàcil

 SALT
PESONA MUNICIPAL

SaltTheMúsics

S'obre la inscripció per a la tercera edició del SaltTheMúsics

L'Ajuntament de Salt ha obert la inscripció per als grups interessats en participar en la tercera edició del SaltTheMúsics. Per poder

inscriure's cal omplir el formulari que es pot trobar a la pàgina www.saltjove.org. Els grups seleccionats podran ac-

tuar a la Mirona, gravaran un CD i actuaran durant la Festa Major.

Logotip de Les Deveses de Salt

Les Deveses de Salt ja tenen logotip

Un disseny de Milton Orlando Gonzalez Gatto ha resultat guanyador del concurs per triar un logotip per al Parc de les Deveses de Salt. Aquest concurs, dotat amb 1000 Euros de premi, va ser fallar el passat 5 de gener.

El jurat va triar el logotip premiat per unanimitat però va suggerir canviar el text eliminant la paraula hortes, donat que aquestes no formen part estrictament del Parc. Salt, 13 de gener de 2006

Controls als conductors

L'Ajuntament de Salt incrementarà els controls per detectar conductors sense carnet

L'ajuntament de Salt, incrementarà durant el 2006 els controls per detectar conductors sense el corresponent permís de conduir. Durant els controls rutinaris fets el 2005 la Policia local ha denun-

ciat 200 conductors per manca de permís de conduir. El 2004 van ser 146 els denunciats per aquest motiu. Aquest important increment ha fet decidir que per l'any 2006 sigui una de les prioritats en matèria de controls de trànsit.

Un altre aspecte que cal destacar ha estat els controls en zones de

vianants on durant el 2005 s'ha denunciat 222 vehicles, enlloc dels 23 de l'any 2004. Finalment i dins les accions dutes a terme mes significatives, cal destacar les 126 denúncies per no haver passat l'itv, enlloc de les 26 de l'any 2004.

Concurs de pessebres de Salt

L'acte ha estat presidit per l'alcalde de salt, Jaume Torramadé.

El club Tramuntana lliura els pre-

mis del concurs de pessebres de Salt.

Una quarantena de pessebres han participat en la X edició del Concurs Popular de Pessebres de Salt que organitza el Club Tramuntana amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salt i altres entitats. El concurs es divideix en dues modalitats: el pessebre familiar i el pessebre escolar o col·lectiu, realitzat per alumnes d'esco-

les de Salt o per altres institucions o associacions de la Vila.

Enguany, el primer premi ha estat

per a la família Matas, el segon premi per a la família Jordà Bagarria i el tercer per a Erminda Vilà. S'han concedit tres accèssits a la família Viñolas Puig, a l'Associació dels Infants Valents i a la família Rodríguez Ayats.

El lliurament de premis ha tingut lloc aquest diumenge, dia 15 de gener, a la seu del Club Tramuntana i ha estat presidit per l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé, el qual ha destacat la importància de vetllar per les arrels cristianes de Catalunya i per saber transmetre els nostres valors i tradicions a les noves generacions.

En el locals del es podrà veure durant aquesta setmana una exposició fotogràfica dels pessebres concursants.

Molt bé, un nou institut; no tan bé, el lloc escollit. Per què a les Guixeres? Vés a saber, amb l'espai obert que hi havia i

encara queda, aquest institut es vol entaforar en un cul de sac. Com si es volgués amagar.

Un equipament d'aquestes característiques necessita camins oberts de comunicació, d'idees i de camins i l'únic carrer que hi comunicarà és d'allò més esquifit. Sí, s'eixamplarà el pont del Molí i el camí de l'Escorxador per facilitar la maniobra de vehicles i persones en aquell tram educatiu, però i per arribar-hi? Diuen que aquest institut tindrà capacitat per a 800 alumnes, que comptant-hi professors i altre personal, seran a l'entorn

de mil persones les que cada dia s'hi desplaçaran.

I tots pel carrer Sant Dionís, estret i de direcció única. Serà de vianants aquest carrer? Entre vehicles de dues o quatre rodes i els pocs vianants que facin ús de les cames, hi ha els embussos assegurats. El Barri Vell de Salt no està preparat per a semblants equipaments. La factoria cultural Coma i Cros és diferent, està en una situació correcta degut a la mena d'equipament que és, donarà un valor afegit al sector i tampoc seran tants els usuaris diaris.

Tot plegat et fa mal pensar. Fa temps que un regidor de l'equip de govern de l'ajuntament llençava la proposta —allò que en diuen un globus sonda— que calia fer un vial per les hortes per descongestionar el carrer Major. Hi va haver l'oposició verbal de l'entorn ecologista i no se n'ha parlat més. No deu ser ara, aquesta l'excusa per a crear-ne la necessitat?

En el Pla General s'ha dit i repetit que la protecció d'Hortes i Deveses és intocable, però poc a poc aquella protecció es va difuminant: que si el camp de futbol i del tennis, que ara el nou institut fa que aquell espai de la frontera nord que representava la sèquia Monar, es vagi travessant amb una excusa o altra. Què passarà quan el Pla de Salt estigui ple de pisos i magatzems?

Sents a dir que pretendre mantenir les Hortes i Deveses en el seu estat actual és d'il·lusos. Que el valor econòmic està per sobre d'una qualitat de vida que podem trobar amb desplaçaments curts i a l'abast; i també que retallar aquest espai protegit és una necessitat. Bé, mirem-nos-ho bé, que si no pensem en el futur, un altre dia ens en podem penedir. Cap més expansió cimentada per hortes i deveses!

Camina Mira i Observa

Un miracle

Per fi acabo de llegir una bona notícia, jo diria més, una molt bona notícia. Aquest any 2006 no podia començar més bé. I quina és aquesta notícia?, us preguntareu, doncs és la proclamació d'EVO MORALES com a president electe de Bolívia.

Elegit democràticament en un país de precedents electorals no gaire clars, de diverses dictadures militars, de concentració de poder econòmic en mans de poques famílies i multinacionals, s'han fet unes eleccions democràtiques, netes i que tothom accepta.

En un país dels més pobres del món, amb tants indicatius que el posen a la cua de quasi totes les estadístiques econòmiques i socials, per fi un raig d'esperança. Sincerament, un home que em dóna confiança. Un home del poble, un indígena, un home senzill i humil ha triomfat en les eleccions i ha arribat a president de la república.

Els que hem treballat o conviscut a l'Amèrica llatina, sigui del sud o del centre, sabem que la gent és molt senzilla, oberta, i que no tenen res seu, tot al contrari, són capaços de compartir les seves poques coses amb els altres. A aquesta gent no els fa falta cap teoria econòmica, ni experts internacionals, ni multinacionals

per "ajudar-los". A aquesta gent els fa falta LÍDERS. Gent de casa seva que siguin capaços de sacrificar-ho tot per conduir els seus a la prosperitat, a la modernitat i a una millor justícia social que tingui com a gran objectiu el repartiment equitatiu de la riquesa. Jo voldria felicitar-te, EVO, i desitjar-te el millor en aquesta nova etapa que tindràs i la gran responsabilitat de tirar-la endavant. Ja estem cansats de veure en el poder gent que representa la classe més rica i poderosa d'aquests països. Tens una oportunitat única per poder capgirar els esdeveniments i aconseguir les vostres fites. No deixis que tot es quedi en bones paraules i bones intencions, d'aquestes en coneixem moltes, passa als fets i actua, pren les decisions correctes i valentes. Estic segur que tens el coratge per fer-ho. No tindràs un camí fàcil, ni serà tot de color de rosa, els teus enemics, que són molts, estaran esperant que t'equivoquis i et saltaran a sobre a la primera ocasió. No ens defraudis, ni

ens enganyis ni molt menys t'aprofitis de la teva gent. Pensa que som molts els que confiem en tu.

Sóc conscient que necessitaràs molta ajuda i molta sort per dur a terme la teva tasca. Crec que necessitaràs UN MIRACLE, ja que hauràs de lluitar contra molts interessos creats després de tants i tants anys. Tothom, de paraula, et voldrà ajudar, però el que realment volen és salvar els seus interessos. Si sabés la manera com s'ha de fer, et podria aconsellar, però no ho sé. El que sí sé és com NO s'ha de fer. Els exemples més significatius els trobaràs en els països veïns, moltes bones promeses i després tot són corrupcions i estafes.

Sé que ets molt valent i capaç de tirar els teus projectes endavant, la teva lluita i trajectòria sindical de tants anys en són la millor garantia. Tant de bo d'aquí uns anys puguem dir que has sigut capaç d'aconseguir-ho i que s'ha produït UN MIRACLE.

Rafel Sala

Gràcies Salt i Ensenyament, per la puntada de peu al CEIP El Pla

L'Ajuntament de SALT i el Departament d'Ensenyament sí que en saben, de fer bromes pesades (i sembla que ho fan en època de vacances per veure si passen inadvertides). Segons una notícia del 23 de desembre, han decidit construir una nova escola a la vora del CEIP El Pla, ara que han ferit molt greument la nostra escola amb el desdoblament maldestre que estan duent a terme.

L'antic director de l'escola ja demanava, fa dos o tres anys, que es fes una nova escola en els terrenys proposats, en lloc de desdoblar El Pla. Però l'ajuntament no va demostrar cap interès a fer-ho. Argumentava que no podien demanar la construcció d'una nova escola quan encara no havien construït el CEIP Mas Masó ni l'Institut de les Guixeres. Vist aquest panorama, els pares i mares d'El Pla van acceptar finalment el desdoblament del col·legi. Quin remei ens quedava? Anar a fer manifestacions pels carrers? Malbaratar el nostre alè parlant amb un Ajuntament i un Departament d'Educació que no ens feien cas gairebé mai?.

Els polítics haurien de saber que en una democràcia les persones s'expressen primer amb les veus, i després amb els peus. Si ells no fan cas de les nostres opinions i propostes per solucionar problemes, acabem marxant a altres llocs. De fet, en alguna reunió del Consell Escolar Municipal (CEM), els vaig explicar el fenomen de "la fugida de la classe mitjana", que és un dels factors principals de la creació de guetos (en anglès es diu "White flight", però en el fons té molt més a veure amb classes socials que amb el color de la pell).

Després de dos anys en el CEM, quan vaig veure que passàvem hores i hores cada curs parlant d'idees per a millorar la situació escolar del poble (la majoria de les quals venien del sector dels pares, a través de la coordinadora d'AMPAS) i que al final sempre s'acabava fent els mateixos nyaps i bonys de cada any perquè ni l'Ajuntament ni Ensenyament can-

viaven de xip, vaig decidir plegar. Tinc altres coses per fer en el meu temps lliure! Especialment, quan vaig veure que l'alcalde podia treure un nou col·legi de la màniga un setembre i tenir-lo construït pel setembre següent (el CEIP Nou), i quan li vaig preguntar per què no feia més escoles així, si els procediments podien ser tan ràpids, em va contestar que l'ajuntament ha d'esperar que els terrenys estiguin urbanitzats i que l'ajuntament només pot disposar del 10% de les parcel·les, que han d'anar per altres serveis també, com ambulatoris, parcs, etc. Així, doncs, vist que l'ajuntament no pot vertebrar el poble, sinó que ha d'anar a remolc dels promotors, vaig decidir plegar com a membre del CEM, especialment de la Comissió de Planificació, perquè no hi ha res per planificar.

Els polítics pensen que són llestos, perquè fan quadrar els números cada any: X alumnes col·locats als col·legis de SALT, Y professors per cada escola, Z euros pressupostats per cada centre, etc. Ens tracten tots com a números. Doncs, no ho som!!!! Som persones!!!! Persones que pensem, observem i recordem. I som persones que volem educar bé els nostres fills. Si els portem a l'escola pública, per molts de nosaltres (especialment els de la classe mitjana), és en part perquè volem fomentar la igualtat d'oportunitats educatives per a tothom. No volem participar en la creació d'un sistema d'escoles per als pobres (les públiques), escoles per a la classe mitjana (les concertades) i escoles per als rics (les privades pures). Però arriba un moment que hom ha de posar el bé dels fills per davant del bé de la societat.

La política que han seguit l'Ajuntament i Ensenyament en aquests anys a SALT ha fomentat la marxa de la classe mitjana de les escoles públiques a les concertades, i, encara més, la seva marxa cap a altres pobles. Hi ha persones que tendeixen a culpar la immigració d'això, però el fet migratori en si

no té la culpa de la davallada en la qualitat a les escoles i al poble.. El problema de fons és i ha estat la pobresa i la incultura.

Des del sector dels pares, com a mínim des de l'any 2000, hem anat avisant l'ajuntament que calien moltes més escoles de les que hi havia. En aquest poble calen escoles d'una sola línia, perquè amb tants nens de famílies amb pocs recursos econòmics i amb pocs estudis, necessiten un clima més acollidor i personalitzat per atendre bé les seves necessitats. Però per escatimar diners amb manteniment i conserges (i guanyar més diners en permisos d'obres i en la contribució), l'ajuntament sempre ha volgut escoles de doble línia. I Ensenyament tampoc ha estat massa ràpid a dotar les escoles de les infraestructures i personal que necessiten.

Ara tenen l'escola del Pla ben empantanegada, amb les classes desdobladades però sense els espais necessaris. Els pares i mares trempats (de totes les ètnies: catalans, castellans, magrebins, subsaharians, etc.), els que podien ajudar a tirar endavant un projecte educatiu de qualitat, estan marxant cap a pastures més bones, perquè veuen que les administracions no poden assegurar que els seus fills (ni els altres alumnes de les classes) rebin la formació que necessiten.

I ara Ensenyament i l'Ajuntament anuncien la construcció d'una escola que, si ho haguessin fet fa 2 o 3 anys, ens hauria estalviat aquesta situació. Doncs, moltes gràcies! Realment em vénen ganes de fer campanya perquè els pares del CEIP El Pla renunciïn a l'acceptació de la doble línia i exigeixin que l'escola torni a ser d'una sola línia (com que encara no s'ha fet cap obra important, no passaria res). Però no ho farà pas. Penso que potser seria millor dir Adéu-siau i unir-me a la fugida de la classe mitjana.

James McCullough
President de l'AMPA
del CEIP E. Pla

Després de set setmanes consecutives, Obrint Pas en els més venuts de l'estat

(16/01/2006) El Cd i Dvd en directe d'Obrint Pas En Moviment! se situa durant set setmanes consecutives entre els vint primers de la llista AFYVE de més venuts de l'Estat espanyol.

La banda valenciana s'ha situat, amb aquest darrer CD i DVD en directe entre els vint primers de la llista oficial AFYVE de DVDs més venuts a l'Estat espanyol. Val a dir que la llista AFYVE és l'única

oficial en aquest estat. El disc d'Obrint Pas és l'únic entre els vint primers en català i produït per una discogràfica independent (Propaganda pel fet). Tot i així, porta sis setmanes consecutives a la llista al costat de grups com U2, Coldplay, Green Day o Estopa (Propaganda pel Fet!)

Premis Enderrock 2006!

Un any més, els premis es divideixen en dos grans apartats: la votació de la crítica i les votacions populars, que són les accessibles a través de la butlleta que surt a la revista i a través d'internet. Aquest apartat es divideix en tres grans categories: cançó d'autor, folk i pop-rock. En cadascuna d'aques-

tes categories s'ha d'escollir millor artista, millor disc, millor concert, millor cançó i millor videoclip. A més, hi ha altres categories en què es busquen el millor grup revelació, la millor portada de disc, la millor sala de concerts, la millor pàgina web, el millor DVD musical, la millor lletra de cançó i el millor grup o artista dels PPCC que canta en altres llengües. (Global)
Més info: www.enderrock.com/premis/

Oriol Pallàs

PREMISenderrock® 2006

teatre

Sarsuela, cançó d'amor i de guerra

Se'ns presenta a La Mirona, com a novetat, una sarsuela titulada Cançó d'Amor i de Guerra. Acompanyada per l'Orquestra Filharmònica de Catalunya i el Cor Harmonia Calellenc, tot sota la batuta del director Carles Coll, nascut a Figueres, el qual és l'impulsor i director de l'Orquestra Filharmònica de l'Empordà i l'Orquestra Filharmònica de Catalunya.

Va ser una gran satisfacció escoltar trenta cantaires, els quals es recolzaven en el tenor Albert Deprius, la soprano Beatriz Jiménez i el baríton Xavier Mendoza, reconeguts professionals dins i fora de Catalunya. També en el paper de còmics, tres solistes que eren la Júlia Tarrés, en Mas Calvo i en Dani Claramunt.

El programa estava dividit en tres actes i l'acció estava situada al Vallespir, comarca de la Catalunya

Nord. Situada en el temps de principis d'hivern de l'any 1793, en plena revolució republicana francesa. El tema és al voltant de l'amor de la Francina i acaba en una disputa tràgica.

El públic, prop de 400 persones, va seguir l'actuació amb un gran

respecte i admiració degut al gran nivell professional de tots els components de la representació. Al final, els va premiar amb una forta ovació, que també fem extensiva a l'organització de La Mirona pel seu encert.

Josep Pla

Cançó d'amor i de guerra

Handbol Salt

El Club Handbol Salt va participar el passat 28 de desembre a les jornades del Saltiró que es fan cada any al Pavelló Municipal, adreçades als més petits. Una forma de fer passar als més menuts una bona estona, ja sigui jugant a l'Excal.lectric, saltant als llits inflables, pintant i des d'aquest any jugant a un nou esport que es juga a Salt, que és l'handbol. Els nens s'ho van passar d'allò més bé fent punteria a una de les porteries, aconseguint com a premis molts caramels i samarretes del club, que va ser el regal més demanat. I tal com es pot veure a les fotos, no van dubtar a posar-se-les al moment. De fet, la jornada en si va servir per acostar el club als nens, ja que hi ha en projecte poder inici-

ar jugadors d'esport base i fer que els més joves s'acostin al món de l'esport. Aquesta és una de les missions de cara a l'any que ve, ja que aquest any està sent tot un èxit sense precedents la incursió d'un equip sènior d'handbol, aconseguint grans resultats.

Club Petanca Salt

Després de passar les Festes de Nadal i Any Nou, tot torna a la normalitat i també la petanca comença una nova temporada de competició a tots els nivells. El passat dia 7 de gener a les instal·lacions del Casal de Jubilats va tenir lloc la reunió entre el president de la Federació Catalana, el delegat de Girona i els diferents presidents de clubs de la província per tal de confeccionar el calendari de competicions de la temporada 2006, que aviat ja podreu veure al tauler d'anuncis de la petanca.

El dia 26 de desembre, organitzat pel Club Petanca Salt i patrocinat pel Casal de Jubilats, va tenir lloc un dels concursos amb més tradició a Salt, el torneig de Sant Esteve, ara anomenat "MEMORIAL JOSEP CEBRIÁN" en reconeixement al nostre recordat amic i company a les pistes, "EL BRIGADA", així és com se'l coneixia a tot arreu. Un home sempre decidit a fer el que fes falta pel seu estimat Casal de Jubilats, ell va ser l'impulsor del vermut de Sant Esteve i del campionat que porta el seu nom.

Un total de 45 jugadors es van

donar cita a 2 quarts de nou del matí a les gelades pistes del club per disputar el campionat que era per sorteig amb caps de sèrie. La durada de les partides tenia un límit incògnita ja que a les 13 h havíem de deixar les pistes lliures per oferir el tradicional vermut a tots els socis que ens acompanyen cada any.

Els guanyadors van ser: 1r lloc per Xevi Mir, Isabel Rodríguez i Josep Boó; el 2n per Joan Roldán, Pere Fornells i Enriqueta Pagès; el 3r per Dolors Espinosa, Pepita Cobos i Jordi Pujol, i el 4t, Lluís Roca, Angelina Busquets i Xevi Soler.

El president del Casal i alguns membres de la junta van fer entre-

ga d'uns magnífics lots de Nadal a tots els guanyadors.

A la lliga dels dissabtes els guanyadors del mes de desembre han sigut: 1r, Pere Fornells, 2n Josep Ros Fornells i 3r Isabel Rodríguez. La lliga dels diumenges continua molt renyida sobretot a la part alta de la classificació, tot i que encara queden 4 o 5 diumenges per acabar i pot passar de tot.

La lliga dels diumenges provincial ja s'ha acabat i el nostre club ha quedat en 5è lloc. Voldria agrair a tots els jugadors que diumenge darrere diumenge han participat en aquesta lliga i que han defensat els colors del Salt.

Josep Boó i Alech

El passat 15 de desembre, a la Casa de Cultura "Les Bernardes" es va presentar al públic el llibre "Vides truncades", memòries d'un quinto del POUM, de Paulí Pallàs i Ferrer. No estem massa acostumats que a Salt es presentin llibres de memòries que ens parlin d'un temps i d'unes vivències que sembla que no hagin existit. 40 anys de dictadura i 30 de "transició" -alguns en diuen democràcia-, van servir per tapar, amb una capa de calç mental, una realitat que es volia amagar a la història.

Llibres com aquest són necessaris, no per als que vàrem viure aquella guerra de trista memòria que no s'esborra en vida, sinó perquè quedi constància per al futur del patiment generalitzat d'un poble que en va patir les conseqüències. I per als joves d'ara, per conèixer un passat recent que varen viure

els seus pares i avis. Sort que la memòria és selectiva i al llarg del temps es van difuminant molt els mal tractes i vexacions sofertes; el que ara s'explica com una part

de la vida, sense rancúnia, en el moment de viure-les fou una tragèdia. Pensar que als 17 anys uns nois que tenien expectatives de viure una vida plena d'il·lusions haguessin d'anar a

la guerra i resultar-ne perdedors, va ser el destí tràgic de molts d'aquells joves i dels pares..

Segons explica en Paulí, la seva relació amb Salt va començar a la presó i va continuar-hi vinculat per sempre més. Llegiu aquestes memòries i en fareu una petita coneixença del que va ser la guerra civil espanyola del 1936- 39 i la conseqüent repressió.

Ramon Torramadé

gent gran

Assemblea General Ordinària del Casal de Jubilats de Salt

Benvolgut Soci,

Ens plau convocar-te a l'Assemblea General Ordinària del Casal de Jubilats i Simpatitzants de Salt, que tindrà lloc al local social el proper dia 4 de febrer de 2006, a 2/4 de 5 de la tarda en 1ª Convocatòria i a les 5 de la tarda en 2ª Convocatòria, amb el següent :

ORDRE DEL DIA

- 1.- Presentació, per a la seva aprovació, de la Memòria d'activitats de l'any 2005.
- 2.- Presentació, per a la seva aprovació, de l'Estat de Comptes de l'any 2005.
- 3.- Presentació, per a la seva aprovació, de les Activitats i Comptes

per a l'any 2006

- 4.- Situació econòmica de l'entitat.
  - 5.- Precs i preguntes.
- Preguem la teva assistència. Atentament.

La Junta Directiva del Casal

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

- 1 calamar
- 1 sèpia
- 4 talls de lluç
- 4 talls de rap
- 4 o 8 escamarlans
- 1 kg de musclos
- 1 ceba
- 2 tomates
- 4 grans d'all
- julivert
- 25 g d'ametlles torrades
- 25 g de pinyons
- 1 galeta
- ½ got de vi blanc
- pebre
- oli d'oliva verge
- sal

Elaboració

Fer enrossir els talls de rap i lluç degudament enfarinats, en una paella amb oli d'oliva verge. Retirar-los amb compte i reservar-los.

Obrir els musclos al vapor, retirar-ne una de les closques i reservar-los.

En una cassola amb oli d'oliva posar la sèpia i el calamar tallats a trossos i esperar que treguin el suc. Afegir-hi un gotet de vi blanc i deixar-ho coure fins que s'evapori.

Seguidament, posar-hi la ceba tallada fina i quan comenci a daurar-se, afegir-hi la tomata. Deixar-ho coure uns quinze minuts.

A continuació posar-hi les gambes, els escamarlans i els musclos (amb una miqueta d'aigua de la seva cocció).

Afegir-hi brou de peix o aigua. Deixar que arrenqui el bull i tot seguit, posar-hi els trossos de lluç i rap.

Fer una picada amb l'all, les ametlles, els pinyons i la galeta i afegir-la a la cassola.

Salpebrar al vostre gust.

Recepta de la Sra. Joana Ferrer i Casacuberta
Comissió Gastr. del Consell Municipal de la Gent Gran de Salt.

Festa de cloenda de la temporada 2005, cuineres i convidats tastant les menges preparades

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements

Yousset Chihab	14-11-05
Oumar Younoussé	19-11-05
Carla Monterrubio i Ayala	28-11-05
Achaaf Sacmi	28-11-05
Aaron Cuenca i Muñoz	28-11-05
Almadji-Malaïny Aidara	29-11-05
Ilyas El Akhdar El Ouali	30-11-05
Younés Madraoudi Katar	3-12-05
Abdessamao Ben Yezzou	4-12-05
Íngrid Alba i Jiménez	5-12-05
Abel González i Moreno	5-12-05
Marc-Eduardo Vasquez i Capuz	6-12-05
Marc Alba i Garcia	6-12-05
Rayan Achi	6-12-05
CLÀUDIA Ramos i Alejo	7-12-05
Mamammadou Camara	7-12-05
Hellen Chicano i Ramos	8-12-05
Aya Bougssib	9-12-05
Alae Bougssib	9-12-05
Abril Tirado i Garcia	11-12-05
Aya El Yaouti	11-12-05
Aleix Roqué i Vila	12-12-05
Bruno Glogowski i Martínez	13-12-05
Amine el Hayadi	14-12-05
Deivid-Josep Coello i Izaguirre	15-12-05
Bugagi Jabbi	16-12-05
Carme Torres i Jou	17-12-05
Sergi Gallardo i Martínez	17-12-05
Theresia Kanga Adaka	17-12-05
Yara Kanteh Ndaw	17-12-05
Ayman Ochen	18-12-05
Farah Youb	18-12-05
Nasreddine Rafai	19-12-05
Oumayma El Garbi	19-12-05
Adam Damar	20-12-05
Aishatu Contaeh	20-12-05
Makaddy Jaiteh	20-12-05
Kasun Jallow Daba	25-12-05
Àlex Tomás i Bonifacio	26-12-05
Judith Morante i Hinchado	26-12-05

Casaments

Jordi Pinto Curras	
Maricela Caña Fuentes	20-12-05
Marc Carreras Vila	
Sònia Bernete Pérez	29-12-05

Defuncions

Juan López López de 55 anys	12-12-05
Manuel Travé Travé de 62 anys	13-12-05
Aliou Balde de 28 anys	13-12-05
José Adame Vidal de 66 anys	17-12-05
Manuela Rodríguez Liñan de 78 anys	17-12-05
Maria José Cabó Gil de 40 anys	18-12-05
Domingo Artalejo Sánchez de 74 anys	22-12-05
Juan Ventura Comalada de 83 anys	22-12-05
Ramon Cruz Fresno de 69 anys	24-12-05
Banta Baldeh de 9 mesos	25-12-05
Narciso Massallé Freixas de 93 anys	26-12-05
Catalina Sasanedas Fochs de 88 anys	27-12-05
José Manuel Brum Ramon de 74 anys	27-12-05
Juana Arriba Conde de 66 anys	27-12-05
Josefa Díaz Muñoz de 92 anys	29-12-05
Pilar Capelo López de 91 anys	30-12-05
Amàlia Pousacoma Vila de 74 anys	30-12-05
Olegario Celades Palomo de 52 anys	30-12-05
Arjidia Rivas Ajenjo de 77 anys	9-1-06
Resurecion Rodríguez López de 84 anys	3-1-06
Emilio Trias Rigau de 66 anys	4-1-06
Joaquina Coll Brusó de 88 anys	5-1-06
Lorenzo Muñoz Muñoz de 66 anys	5-1-06
Domingo Pastells Franquesa de 89 anys	9-1-06
Dolors Maynat Costa de 82 anys	9-1-06
Teresa Roca Delpech de 93 anys	10-1-06
Delfin Boada Truel 80 anys	11-1-06

Encreuats

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2		■								■
3		■								■
4			■							
5				■						
6					■					
7						■				
8			■							
9		■								
10										

Horizontals

1.- Grans freds; 2.- La primera – Vora del mar o d'un riu – A l'est de l'est; 3.- Al revés, televisió – Ungla aguda i encorbada – Dir mut; 4.- Dit del temps dolent – Símbol de l'astat – Que no diu paraula; 5.- Llista de persones – Procedeixi; 6.- Superior d'un monestir (plural) – Al revés, vidre d'augment; 7.- Establiment de begudes – Al revés, símbol del calci – Condiment; 8.- Lira muda – Agrada – Cap i cua d'un ase; 9.- Cardinal – Dit d'una persona carregosa – Al mig del gra; 10.- En na màniga de dues peces, la que ve sota l'aixel·la

Verticals

1.- Disposats a favor d'algú; 2.- Radi – Versificar – cardinal; 3.- Acabament d'infinitiu – Fàcil d'entendre – Símbol del platí; 4.- Parla – Consonants consecutives – Representació sobre el paper d'una ciutat; 5.- Construcció de pedra i argamassa – Posem sal; 6.- El fet de provocar algú a un combat – Extensió uniforme d'una substància que cobreix alguna cosa; 7.- Malgrat això – Part terminal del braç – Al revés, aigua cristal·litzada i glaçada; 8.- Dóna – Representació sobre una superfície plana de la Terra o d'una part d'ella – Afirmació; 9.- Cardinal – Seguit de dunes – Un tros de got; 10.- La qui practica sortilegis.

B. Pérez G.

9.- E – Duna – G; 10.- Sortil·ler.
7.- Ara – Ma – uen; 8.- Da – Mapa – Si;
5.- Obra – Salem; 6.- Repte – Capa;
3.- Er – Clar – Pt; 4.- Du – St – Pla;
1.- Favorables; 2.- R – Trobar – O;
Verticals
10.- Sotamàniga
8.- Lr – Plau – Ae; 9.- E – Pies – R;
6.- Abats – apul; 7.- Bar – ac – All;
3.- vt – Urpa – Dr; 4.- Orc – At – Mut;
1.- Fredorades; 2.- A – Ribera – O;

Horizontals

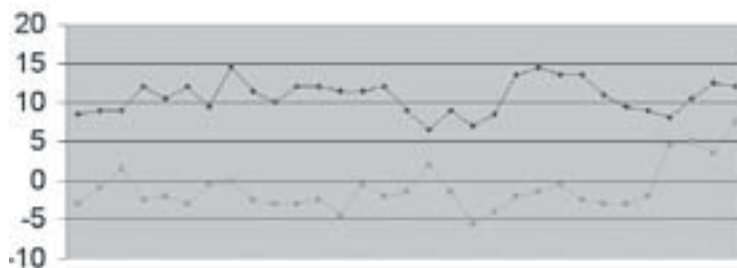
Solució:

El temps

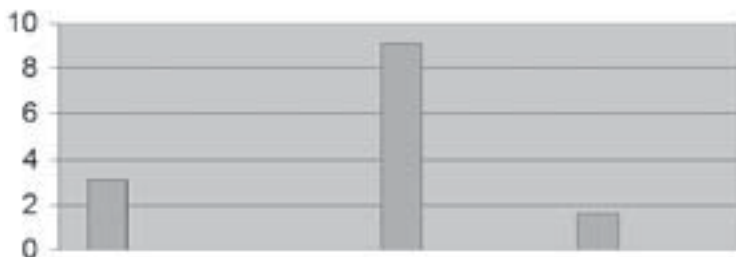
Temperatures i pluviometria de l'11 de desembre de 2005 al 10 de gener de 2006

Evolució de les temperatures de l'11 de desembre de 2005 al 10 de gener de 2006

Temperatura Màxima: 14,5° els dies 18 de desembre i 1 de gener
Temperatura Mínima: -5,5° el dia 29 de desembre

Pluviometria de l'11 de desembre de 2005 al 10 de gener de 2006

Dies de pluja: 3 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 9,1 litres acumulats el dia 7 de gener
Pluja acumulada: 13,8 litres